

Διημέριον
(2 αντίτυπα)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μονογραφίες γιά τόν Καλλιγιάννη:
- 1950 Actualités Artistiques, Julien Alvar
 - 1951 Cimaise, R. V. Gintertall
 - 1951 Art d' Aujourd'hui, Wogenski
 - 1958 Le Soleil Noir, Charles Estienne
 - 1960 Apollo Magazine, Denys Sutton
 - 1969 Apollo Magazine, Denys Sutton
 - 1970 The island of Lesbos, by Joseph Ladbrock
 - 1973 «Ζητούς», τεύχος 'Απριλίου
- Σειρά άρθρων και συνεντεύξεων του έχει κατά καιρούς δημοσιευτεί στον ελληνικό και ξένο Τύπο.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 1947 Constantia Galleries, Γιοχάννεσμπουργκ
- 1951 Galerie Arnaud, Παρίσι
- 1952 Galerie Martinet, Άμστερνταμ
- 1955 Gimpel Fils, Λονδίνο
- 1957 Jacques Dubourg (σέ συνεργασία) Παρίσι
- Mouradian Valloton (σέ συνεργασία) Παρίσι
- 1958 Cahiers d'Art (Galerie Zervos), Παρίσι
- 1958 Leicester Galleries, Λονδίνο
- 1960 Lefevre Gallery, Λονδίνο
- 1961 Leicester Galleries, Λονδίνο
- 1962 Pierre Matisse Gallery, Νέα Υόρκη
- 1966 Cahiers d'Art (Galerie Zervos), Παρίσι
- 1966 Leicester Galleries, Λονδίνο
- 1968 Henri Lidchi Art Gallery, Γιοχάννεσμπουργκ
- 1969 Hamet Gallery, Λονδίνο
- 1972 The Mayor Gallery, Λονδίνο
- 1973 Καλλιτεχνικό Πνευματικό Κέντρο ΩΡΑ
- 1975 Καλλιτεχνικό Πνευματικό Κέντρο ΩΡΑ
- 1977 Γκαλερί 'Αργώ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΜΟΥΣΕΙΑ :

- Musée d'Art Moderne, Paris
 - Tate Gallery, London
 - Stedelijk Museum, Amsterdam
 - Toledo Arts Gallery, United States
 - National Gallery of Victoria (Felton Bequest), Melbourne
 - Salisbury Rhodes Museum, Rhodesia
- Έπίσης σέ σημαντικές ιδιωτικές συλλογές στήν 'Αγγλία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Όλλανδία, ΗΠΑ και Ελλάδα.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΡΓΩ

13.10 - 2.11.1977 - ΜΕΡΛΙΝ 8, ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 3622.662

Ο Μανώλης Καλλιγιάννης γεννήθηκε στη Μυτιλήνη τὸ 1923.
Σπούδασε ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ζωγραφικὴ.
Ἄπ' τὸ 1948 ζεῖ καὶ ἐργάζεται στὸ Παρίσι.
Τὰ τελευταῖα τέσσερα χρόνια,
ἐπισκέπτεται συχνὰ τὴ Μυτιλήνη.

Στὸ χαώδες πνευματικὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς μας, οἱ τάσεις, προτάσεις καὶ ἀντιτάσεις ἀλληλοδιαδέχονται ἢ μὴ τὴν ἄλλη, σ' ἓνα στρόβιλο συγχύσεων καὶ παρεξηγήσεων.

Ζώντας καὶ δουλεύοντας τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια στὸ Παρίσι, παρακολούθησα καὶ παρακολουθῶ ἀπὸ κοντὰ τὶς κυριότερες φάσεις τῆς λεγόμενης Μοντέρνας Τέχνης - στὶς ὁποῖες καὶ πῆρα κατὰ καιροὺς ἐνεργὸ μέρος.

Παρακολουθώντας τὶς σχετικὲς κινήσεις καὶ τὶς διαφορὲς ἐκδηλώσεις στὰ Μουσεία καὶ τὰ ποικίλα πολιτιστικὰ κέντρα, ποὺ ἀφειδῶς ὀργανώνονται στὶς πρωτεύουσες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, πρὸ πολὺ γιὰ ξάφνιασμα καὶ ἐντυπωσιασμό, παρὰ γιὰ ὀτιδήποτε ἄλλο, ὄλο καὶ πρὸ συχνὰ μοῦ ἐρχεται στὸ νοῦ, ἡ γνωστὴ ἱστορία τοῦ κινεζοῦ αὐτοκράτορα.

Κανεῖς δὲν βλέπει τίποτα, καὶ λιγότερο ἀκόμα καταλαβαίνει, ἀλλὰ καὶ κανεῖς δὲν τολμᾷ νὰ τὸ πεῖ ἢ νὰ τὸ παραδεχτεῖ.

Ἄσφαλῶς ὑπάρχουν καὶ θετικὰ στοιχεῖα μέσα σὲ ὄλ' αὐτὰ, ἀλλὰ συγχρόνως ἔχει δημιουργηθεῖ μὴ τέτοια σύγχυση, ποὺ εἶναι ἰδιαίτερα δύσκολο γιὰ τὸ ζωγράφο σήμερα, νὰ δεῖ καθαρὰ καὶ νὰ ξεχωρίσει. Κι' ἀκόμα πρὸ δύσκολο, νὰ δεῖ μὲ τὰ δικά του μάτια.

Αὐτὸ προσπαθῶ γιὰ λόγου μου.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΛΙΓΙΑΝΝΗΣ